

РЕШЕНИЕ

№ 1756

гр. София, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **11602** по описа за **2022** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 4168 от 04.11.2022 г., постановено по НАХД № 9289/2022 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 22-2200142/21.06.2022 г., издадено от Директора на дирекция "Инспекция по труда"-гр.С., с което на "Смарт био" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ап.14, ЕИК по Булстат:[ЕИК], на основание чл.416, ал.5 във вр.с чл.414, ал.3 от Кодекса на труда /КТ/, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. за нарушение на чл.62, ал.3 от КТ.

Недоволен от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, чрез пълномощника си адв. Е., обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът се оплаква, че неправилно районният съд не е констатирал наличие на пороци в административнонаказателното производство. Изтъква липсата на пълно, точно и ясно описание на нарушението. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да отмени обжалваното НП. В с.з. касаторът не изпраща представител.

Ответникът по касация – Директорът на дирекция "ИТ"-гр.С. – в с.з. чрез юк.С. взема становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура предлага касираното решение да се остави в сила. Намира, че случаят не е маловажен.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а по същество е неоснователна поради следните съображения:

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Първоинстанционният съд е бил сезиран с жалба против НП № 22-2200142/21.06.2022 г. на Директора на дирекция "ИТ"-гр.С.. Същото е издадено въз основа на АУАН № 22-2200142/31.03.2022 г., съставен от инспектор при наказващия орган. Обективизираните в акта констатации се свеждат до това, че в качеството си на работодател по см. на § 1, т.1 ДР КТ, в нарушение на чл.62 ал.3 КТ, касационният жалбоподател не е уведомил в законовия 7-дневен срок съответната ТД на НАП за прекратяването на трудовия договор със служителя Ю. К. Н., считано от 02.12.2021 г. Заповедта за прекратяване на правоотношението е връчена на служителя на 01.12.2021 г., а уведомяването е извършено на 25.03.2022 г. Нарушението е констатирано при извършена в периода 22.03.-31.03.2022 г. проверка за спазване изискванията на трудовото законодателство. При тази фактическа обстановка, която е възприета в издаденото НП, наказващият орган е наложил оспорената имуществена санкция на основание чл.416, ал.5 във вр.с чл.414, ал.3 КТ.

От събраните от районния съд доказателства, подробно обсъдени в мотивите на първоинстанционното решение, се налага безспорният извод, че касаторът е извършил описаното в АУАН и НП административно нарушение по чл.62, ал.3 КТ. В тази връзка правилно и обосновано районният съд е приел, въз основа на събраните гласни и писмени доказателства по делото, че на със заповед на управителя на дружеството трудовият договор от 29.09.2021 г. между жалбоподателя и служителя Ю. К. Н. бил прекратен, считано от 02.12.2021 г., но не е изпратено уведомление по чл.62, ал.3 КТ в съответната ТД на НАП в законоустановения срок – 7 дни от прекратяване на договора.

Обсъдени са събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност, като е изведен правилен извод за съставомерност на деянието и за доказано авторство от страна на санкционираното дружество. Решаващият съд е формирал изводите си след преценка на доказателствата. Преценката е всестранна и обективна и не води до различен резултат при касационната поверка.

В. е и правният извод на районния съд за липса на съществени процесуални нарушения в производството по налагане на санкцията. Това е така, защото не се констатира разминавания в описанието на нарушението съгласно АУАН и в НП. Противно на твърденията на касатора, нарушението е описано ясно, точно и пълно, като са изведени всички негови съставомерни признаци. Правната квалификация на деянието, дадена в АУАН, съответства на установеното фактическо положение, и е останала непроменена и при издаване на НП от наказващия орган. Ето защо не може да се приеме, че в случая правото на защита на административнопривлеченото лице е

накърнено.

Правилно първоинстанционният съд е приел, че конкретният случай не може да се приеме за маловажен.

В изричната разпоредба на чл.415в, ал.2 КТ законодателят е предвидил, че не са маловажни нарушенията на чл.62, ал.3 от кодекса. Нещо повече - в Тълкувателно решение № 3/10.05.2011 г. на ВАС по тълкувателно дело № 7/2010 г. на ОСК е посочено, че специалният състав на маловажно нарушение по чл.415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл.28 ЗАНН. В процесния случай разпоредбата на чл.415в КТ също не може да намери приложение. Съгласно посочената норма за нарушение, което може да бъде отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в кодекса и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. Това са маловажните случаи по КТ, но с оглед установените факти в първоинстанционното производство е видно, че в настоящия случай не са налице предпоставките за приложението ѝ.

Касационният съд намира, че не е налице маловажност на деянието и с оглед хипотезата на чл.28 ЗАНН. В процесния случай извършеното нарушение не може да бъде квалифицирано като маловажен случай. Съгласно цитираната разпоредба за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като устно или писмено предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. ЗАНН не съдържа легално определение на понятието "маловажен случай", затова на основание чл.11 от същия закон субсидиарно следва да се приложи НК. Според чл.93, т.9 НК "маловажен случай" е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния.

Маловажен случай ще е налице само ако съвкупната преценка на посочените по-горе обстоятелства обуславя по-ниска степен на обществена опасност на конкретно извършеното нарушение в сравнение с обикновените случаи на административни нарушения от съответния вид. Фактическите обстоятелства, свързани с процесния казус, не указват на маловажност по смисъла на чл.28 ЗАНН, като по делото не са установени данни за обстоятелства, които да обусловят по-ниска степен на обществена опасност.

Нарушението по чл.62, ал.3 КТ е формално и признаците на състава му не включват настъпването на определен вредоносен резултат. Налице е деяние на така нареченото "просто извършване", при което с факта на установяването му законодателят презюмира настъпването на неблагоприятни за установения обществен ред правни последици, достатъчно значими по презумпция на закона, за да подлежат на санкциониране с предвидената в административнонаказателната норма санкция. В конкретния случай неизпълнението на административното задължение по КТ касае значими обществени отношения, охранявани от нормите на този нормативен акт. В тази връзка следва да се посочи, че за неспазване на тези разпоредби законодателят е предвидил значителни по вид и размер санкции, чието прилагане е оправдано, без оглед степента на засягане на тези отношения. Действително една от основните цели на приложимите в случая материални правни норми е осигуряване публичност на

информацията за сключените и прекратените трудови договори.

В този смисъл деянието не представлява маловажен случай и за него правилно е наложена оспорената пред СРС имуществена санкция. Правилно първоинстанционният съд е приел, че липсват предпоставки за прилагане нормата на чл.28 ЗАНН.

Като е потвърдил обжалваното постановление, Съдът е постановил съдебен акт съобразно закона. Предвид гореизложеното решението на СРС не страда от пороците, посочени в жалбата и при условията на чл.221, ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателна. На същия следва да се присъди такова възнаграждение по реда на чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, който сочи, че възнаграждението за защита в производства по ЗАНН е от 80 до 150 лв. В касационното производство пред АССГ е проведено едно съдебно заседание, в което е взела участие юк.С.. Делото не се отличава с фактическа и правна сложност. Делото не предполага полагане на специални усилия от страна на процесуалния представител за запознаване със същото и за изразяване на становище по него. При това положение полагащото се възнаграждение на КФН следва да бъде определено в размер на 80 лв. за касационното производство.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4168 от 04.11.2022 г., постановено от Софийския районен съд по НАХД № 9289/2022 г.

ОСЪЖДА "Смарт био" ООД със седалище в [населено място] и адрес на управление [улица], ап.14, ЕИК по Булстат:[ЕИК], да заплати на дирекция "Инспекция по труда"-гр.С. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.